

Torsdag d. 19.

Så er nåede vi til vej ende for de danske bueskytter. Desværre nåede de ikke finalebanen i individuel skydning, men de fik begge prøvet den rigtige finalebane i mix hold.

Først var det Nynne og hendes makker fra Frankrig, Nynne var flyvende, næsten 9 i snit, desværre var den franske herre ikke lige så skarp, for at sige det pænt. Enden blev at de tabte deres 1/8 finale.

Derefter var det Benjamin, her gjorde begge et godt stykke arbejde og var på et tidspunkt også foran 4-2, men de tabte desværre også.

I matchen før Nynne lavede de unge dommere en regnefejl. De erklærede en match for afgjort, men de havde lavet en regnefejl ved det sidste sæt, så da skytterne havde forladt banen, kunne man, når man lagde tallene sammen på skyde sedlen, se, at de havde regnet forkert, men agenten havde skrevet under... Efter en længere debat valgte man at kalde holdene ud på banen igen og skyde færdig. Heldigvis - kan man sige - blev udfaldet det samme. Ellers kunne der nok være blevet ballade.

Skal man her - efter konkurrencen og alligevel midt i det hele - gøre status over de første tanker, man har, så er det, at det må have været en oplevelse for livet for de to skytter. De vil huske de her dage i Singapore resten af deres liv. Det bliver ikke så nemt at komme hjem igen og finde tilbage i dagligdagen. Blandt der erfarne OL deltagere omtales *efter OL depression*; det dækker over at der faktisk går et stykke tid før deltagerne er sig selv, når de kommer hjem. Der er så mange indtryk, der skal bearbejdes. Når det så er gjort, så er de fleste meget opsat på, at det ikke var deres sidste OL, og de er fulde af energi, og ideer til, hvordan det kan gøre endnu bedre til næste gang.

Da Nynne havde set Benjamin skyde og fået frokost, var de begge tilbage på træningsbanen, og der var de, til det så småt begyndte at blive mørkt - der er jo VM næste år.

Nynne har skudt i ca. 4 år, og på de 4 år nået et niveau, der er højt nok til at kunne deltage, men ikke til at gøre sig gældende i toppen.

Skytter, som er årgang 96 og 97, vil have muligheden om for at deltage om 4 år. Og de, som allerede nu er godt i gang, vil have langt større chance for at kvalificere sig, og for at klare sig endnu bedre i konkurrencen.

Fælles for toppen af feltet her er, at deres tekniske kunnen er på meget højt niveau, særligt blandt asiater og østeuropæere. Skal Danmark gøre sig gældende i ungdoms rækkerne, og senior for den sags skyld, så er der ingen vej uden om, at det tekniske niveau skal løftes *meget* blandt de danske skytter.

Men som nævnt så har vore årgang 96 og 97 rigtigt gode muligheder for at komme med til YOL i Kina 2014. Derfor - GIV DEN GAS, UNGER!!

For mit eget vedkommende har det været en stor fornøjelse at være med til at give de to skytter denne oplevelse, ligesom jeg er blevet yderligere inspireret til arbejde videre med de 4-5 skytter fra årgang 96-97, jeg har hjemme i klubben.

Henrik Toft

Onsdag d.18.

Endelig skulle vi i gang. Det havde vejrguderne vist også opdaget, for lige efter opvarmningen begyndte det regne, og det blev ved til anden sidste serie.

Nynne var godt skydende i regnen, 302 i første runde og 299 i anden - i alt 602, hvilket rakte til en 13. plads.

Benjamin startede ikke særlig godt 281 og nr. 28. Efter pausen kom Benjamin godt i gang, og han begyndt at kravle op af listen. Han holdt den desværre ikke helt i mål. 296 blev det til, i alt 577, hvilket rakte til en 24. plads.

Efter frokost var der 1/16 finaler, Nynne startede mod en spanier, en, på papiret, overkommelig modstander. Desværre gik det ikke. Nynne kom aldrig i gang, før det var over. Samme historie gentog sig med Benjamin.

I mix dobbelt 1/16 kom oprejsning for begge danske skytter. Nynne skulle skyde sammen med en fransk herre skytte og Benjamin med en moldovisk dame skytte, to udmærkede hold. De fik begge en beskedent start. Nynnes hold var bagud 4-0. Nynne var den bærende på deres hold indtil sidst, hvor franskmændene vågnede op og skød lige så godt som Nynne - så de vandt 6-4.

Benjamin endte i shoot off ved 5-5. Her skød Benjamin sin vigtigste 10er i meget langt tid og sendt sin hold videre til 1/8 finalen i morgen.

Det var to meget stolte skytter, der pakkede sammen her til aften. De glæder sig rigtig meget til at skulle skyde på den rigtige finale bane i morgen.

Tirsdag d.17.

Officiel træning. Træningen i dag var ganske anderledes end i går, vejret var fint, men varmt ca. 35 grader. Nynne og Benjamin skød ganske udmærket, og begge glæder sig meget til at komme i gang. Ved team captain meeting blev vi briefet om de næste dages program, og om forskellene mellem YOL og andre store stævner: I morgen skyder de ranking runden, om eftermiddagen er der 1/16 finaler herre og damer. Derefter er der 1/16 mix finaler. Mix runden adskiller sig fra det normale, hvor de to bedste fra hvert land danner mix hold. Her vil dame nr. 1 blive sat sammen med herre nr. 32, nr. 2 med nr. 31 osv. Dvs. at skytterne kommer sammen med skytter fra andre lande. Når der skal skyde mix finaler, skal trænerne forlade banen, og skytterne skal så selv finde ud af at samarbejde. Arrangørerne har hele ugen øvet show delen på finalebanen, ingen tvivl om at det bliver rigtigt godt sjovt for deltagerne at skyde på der.

For dommerne er der også særlige regler, de må ikke være særligt gamle. De fleste, jeg har set, er i 20'erne!!! Det samme gør sig dog ikke gældende blandt trænerne, her føler jeg mig stadig ung!!

De 5000 optrædende ved åbningsceremonien var også alle sammen børn. De, der ikke har deltaget ved OL i Kina, taler meget om åbningen. Den var også noget af det flotteste jeg har set.

Den har også efter sigende kostet omkring 100 millioner kr. at afholde!!

Mandag d.16.

I dag var det så Nynnes fødselsdag. Pga. mindre praktiske udfordringer kom mor og far ikke ind og sang fødselsdagssang, som de ellers plejer at gøre (jeg gjorde heller ikke). Nynnes mor havde selvfølgelig sendt en gave med til hende, som hun måtte pakke op, da hun vågnede.

Derefter stod dagen på den sædvanlige træning fra 9-15. Træningen i dag var lidt underlig: vejret skiftede med vind og regn og den høje, fugtig varme gjorde det ikke nemt for de to at få skydningen til at fungere helt som vi gerne ville. Men i morgen er en ny dag, og så prøver vi da igen.

Der har helt sikkert været dage, hvor de begge har skudt op til deres bedste, så det gør de sikkert også i morgen til officiel træning. Vi er alle spændt på se, hvor højt niveauet bliver. Efter træningen at dømmes, bliver det ganske højt i top - fra 10-16 formentlig et niveau, der ville kunne gøre sig i den internationale senior top.

Da vi kom hjem, var der sendt sms rundt til de øvrige danskere om, at Nynne gav is på MC Donald lige uden for hoved indgangen. De der ikke var til træning eller konkurrence kom og ønskede tillykke med dagen.

Når skytterne var færdige med at klargøre udstyr til dagen efter, var aftenen herefter fri.

Sikkerheden bliver skærpet dagligt. Alt bliver tjekket som i en lufthavn. FITA kæmper en kamp med arrangørerne for, at bueskytterne forsat skal have deres bue med ind i OL byen. I Singapore betragtes en bue som et våben; en opfattelse FITA og vi andre meget nødig vil have breder sig.

Busserne bliver stoppet af bevæbnede vagter og kontrolleret, inden de kommer ind i byen, alle rum i bussen bliver plomberet af politiet når den er læsset og plomberingen bliver kontrolleret igen inden aflæsningen.

Søndag d.15.

Vanen tro, træning fra 9-14. Derefter skulle vi ud på egen hånd i Singapore. Vi tog en taxi for at møde roerne, som skulle være færdig ca. samme tid. Dagens lektie i Asien: en asiat indrømmer *aldrig*, at de ikke kan finde vej. Vi blev sat ved det forkerte rostadion!! Det var dog ikke værre end, at det kunne klares med en lille gå tur på 45min. Under vejs kunne de to amatør botanikere så undre sig over, hvor kokosnødder egentligt kommer fra.

Vi fandt omsider rostadion. Desværre på den forkerte side af floden - og så kunne det også være lige meget!!

Vi gik selv videre hen til verden største ”pariser hjul” (det må man ikke kalde det her, men jeg ved ikke, hvad det så hedder) og tog en tur rundt. Der kom man godt nok højt op! Er man ikke vild med højder, så skal man ikke stå ude ved glarsuden. Der er trods alt over 100m ned.

I morgen er det så Nynnes fødselsdag. Tiden må vise, hvad der findes på!!

Lørdag d.14.

Dagen startede som vanligt med en kort træning på banen max 4 timer. Det gik stille og roligt, Nynne og Benjamin fik prøvet deres ekstra buer af og fortaget de sidste tjek trim af udstyr. Udstyret har det nemlig med at ændre sig lidt i varmen.

Efter skydningen var det hjem og klæde om til den store åbningsceremoni.

Ceremonien var rigtig flot, dog lidt lang. Heldigvis skulle deltagerne bare hurtigt ind over scenen, som var bygget ude i havnen, med tilskuer pladser inde på kajen. Efter den hurtige indmarch kunne de sætte sig op på tilskuer rækkerne og se resten af showet.

Efter showet var det hjem i seng, trænings banen kalder.

Fredag d.13. - Dagen hvor håndboldspillerne kom, og *det gjorde ikke Benjamins dag dårligere.*

Vi startede dagen med en tur til træningsbanen fra 9-15, derefter en tur i poolen, aftensmad, og så lidt rysten sammen for de aktive, styret af en af cykel trænerne. De havde en times små skøre lege, der fik smilet frem på alle, og de fik hilst på hinanden, inkl. håndbold spillerne. Derefter var der åbnings "fest" for de aktive i OL byen. Den var vist lidt fezen, de var i hvert fald hurtigt tilbage.

Vi trænere blev i mellemtiden briefet om stort og småt. Et lille eksempel på kulturforskelle: Ved et af nationsleder møderne blev de nordiske lade mødt med stor mistillid fra Yemen og Egypten. De havde hørt, at man i den nordiske blok havde pige- og drenge værelser på samme etage, og endnu værre, at vi deler bade og toiletter. (der er ikke bad på værelserne, badene er dog i kabiner).

Indbyggerne her i Singapore er delt op i "rigtige" Singaporeanere og de andre. De andre er de mange arbejdere, som bygger Singapore, billedet nedenfor er en af de utallige biler, der kører rundt med arbejdere. Bag på bilen står der op til 12 personer på ladet.

I morgen skal vi til den rigtige åbningsceremoni inde i byen.

Onsdag d.11.08

Dag 1 i Singapore, starten på en stor oplevelse for de danske deltagere. Vi har i Danmark haft en ganske glimrende sommer i år, men skytterne skal lige bruge nogle dage på at vænne sig til temperaturen her, der sjældent er under de 30 grader, så da vi landede 5.30 om morgenen tog det heller ikke lang tid, før trøjerne var våde af sved.

Stedet hvor de ca. 5500 atleter og trænere er indkvarteret er et hjørne af det lokale universitet, normalt er her nok 20-30.000 studerende. Stedet er som skåret ud af junglen, her er en smuk grøn mur omkring stedet, med mange blomster og vilde fugle (og sikkert også meget kryb). Området er meget kuperet, der er bakker og trapper overalt, hvilket giver ganske god motion, bare det at bevæge sig rundt på området. For de, der ønsker mere motion, er her alt hvad hjertet begærer, lige fra fitnesscenter, pool, til hockey bane, og alt er gratis inkl. mad og drikke. Udover sport er der også en masse aktiviteter, de aktive skal deltage i; det er lige fra diskussions grupper om de olympiske idealer, dvs. verdens organisation som WHO, og i den sjovere ende bliver der ture til adventure island - en slags sommer land, bare med mere halsbrækkende udfordringer. Alt hvad der sker, kan de aktive læse om på den mobil, som alle har fået udleveret.

Sikkerheden er der ikke sparet på, området er heget godt ind, og alle indgange er skarpt bevogtet med "store farlige" betjent på ca. 160cm, men er her heldigvis, og alt bliver undersøgt på kryds og tværs ved indgangene. F. eks kræver det våbentilladelse for at vi kan få vores buer med ind i den olympiske by, fægterne skal lige ledes have tilladelse, de måtte efterlade udsyret ved indgange for at hente deres tilladelse.

Vi har brugt dagen på at pakke ud, finde rundt på området, været en tur i poolen, og vi har været en lille tur ude og se træningsbanen, eneste lille minus er, at der næsten er en times kørsel hver vej. Torsdag skal vi efter træningen på besøg hos ambassadøren som efter sigende har hus ude midt i junglen.

Dag 2

Vi startede dagen på trænings banen, Nynne og Benjamin skulle bruge noget tid på at vænne sig til forholdene, alt er varmt, klamt og svedigt, og det skal man lige vænne sig til. De sidste par døgn har også budt på mange indtryk, og det fylder også meget i deres hoveder. Sidst på trænings passet gik det ganske godt for dem begge to, de havde nogle små opgaver at arbejde med, det giver tryghed at have noget konkret at arbejde på. I takt med at grupperingerne blev bedre, tøede de bekymrede ansigts udtryk op. Derefter hurtigt hjem for at gøre klar til ambassadør besøget ude i skoven.

Besøget var ganske hyggeligt, der blev snakket med de øvrige deltagere og ambassade folk, et par stykker kunne ikke holde sig fra ambassadørens pool og tog en dukkert. Boligen var et levn fra den Engelske kolonitid, og som sagt midt skoven mere eller mindre, for der var trods alt naboer. En af de vilde fugle havde også lært sig at sige som en bak alarm på en lastbil. En ganske irriterende lyd. I morgen byder på træning og velkomst fest i OL byen om aftenen, og i morgen kommer håndbold pigerne, det bliver en god dag i morgen, siger Benjamin.

